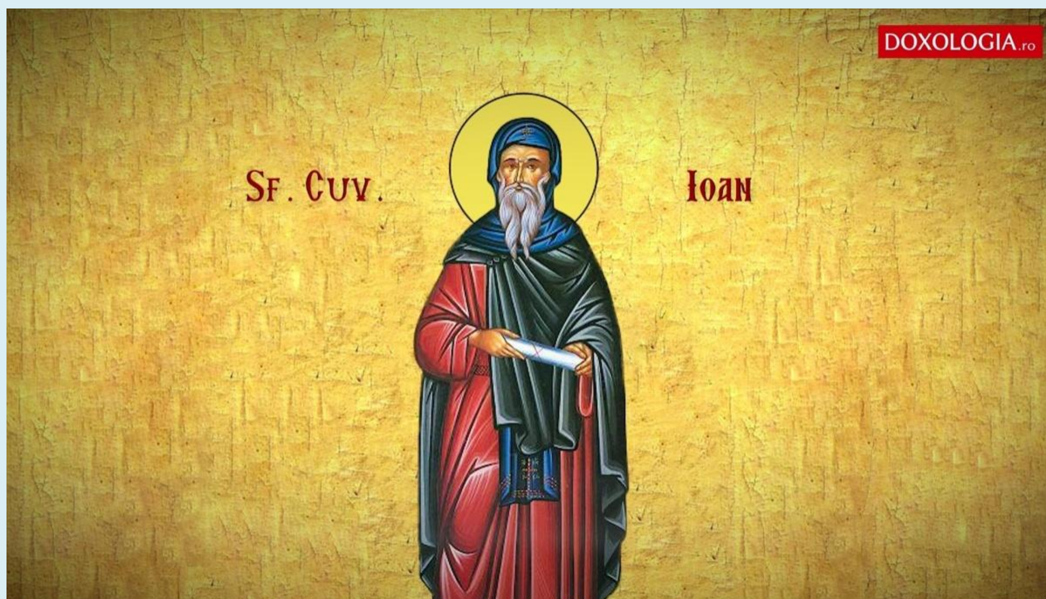
Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul
(18 aprilie)

Sfântul cuvios Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul (18 aprilie):

https://www.academia.edu/42900587/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Ioan_ucenicul_Sf%C3%A2ntului_Grigorie_Decapolitul_18_aprilie_

https://archive.org/details/sf.-cuv.-ioan

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-cuv-ioan

***

Materiale despre Sfântul cuvios Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sfin%C5%A3i-cuvio%C5%9Fi-%C5%9Fi-cuvioase

https://archive.org/details/@steaemy?query=cuvios+Ioan+18+aprilie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=18+aprilie

&&&

Troparul Sfântului cuvios Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul, glasul al 8-lea: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile

cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioan, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului cuvios Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul, glasul 1: Locuitor pustiului, înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Ioan. Cu postul, cu priveghierea şi prin rugăciune primind daruri cereşti, tămăduieşti pe cei bolnavi şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă Celui ce ţi-a dat ţie putere; Slavă Celui ce te-a încununat pe tine; Slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în căruţă l-a afundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învăluit fiind totdeauna de valurile patimilor şi acum fiind înconjurat de tulburarea gândurilor, prin rugăciunile tale, fericite Ioan, îndreptează-mă către portul nepătimirii şi către limanul mântuirii, cuvioase.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu alegerea voii mutându-te către cer, cu adevărat ca un înger ai vieţuit pe pământ, părinte cuvioase, omorându-ţi cugetul cu înfrânarea trupului, prin care te-ai arătat locaş lui Dumnezeu, minunate părinte Ioan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dobândind ascultare supusă şi smerenie, ai câştigat cu acestea nişte aripi ca de aur, cu care ai zburat de la smintelile cele lumeşti către Dumnezeu, pe care L-ai căutat, Cel ce te-a mântuit de furtună, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul Cel Unul-Născut, care este împreună cu Tatăl şi cu Duhul şi împreună Veşnic, ca un Soare s-a arătat dintâi pe pământ, Născătoare de Dumnezeu Marie şi pe toată lumea a mântuit-o, care Îi înalţă Lui laudă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit Cerurile …

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin trezvia cugetului închipuindu-ţi frumuseţile cerurilor, nicicum nu te-ai înfipt în grijile cele lumeşti şi uşurându-te cu aripile nedobândirii de averi, părinte, cu totul te-ai făcut înălţat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Doritor fiind de liniştea păstorului Grigorie cel iubitor de linişte, de trei ori fericite părinte Ioan, cu osârdie ai părăsit tulburările vieţii şi prin rugăciuni neîncetate ai dobândit dumnezeiasca linişte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu liniştea cugetelor potolind furtuna, fără de tulburare ti-ai petrecut viaţa, ocârmuit fiind de harul Duhului, vieţuind cu evlavie, înţelepte Ioan, de Dumnezeu insuflate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Uşa cea neumblată a Împăratului tuturor veacurilor, cea către noi luminătoare, tu te-ai arătat cu adevărat, prin care Însuşi a trecut lăsându-te iarăşi pecetluită, ceea ce eşti Preacurată.

Irmosul: Cel ce ai întărit la început cerurile întru pricepere şi pământul pe ape l-ai întemeiat, pe piatra poruncilor Tale, Hristoase, mă întăreşte, că nu este sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat Sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat; pen-

tru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Piatră a răbdării te-ai arătat, fericite, lovindu-te totdeauna de valurile cele potrivnice şi nemişcându-te nicicum din înţelepciunea dreptei credinţe. Pentru aceasta Stăpânul ca pe o piatră de mult preţ te-a pus în comorile cele veşnice.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine te-a primit Părintele îndurărilor, ca pe cel ce în chip curat L-ai iubit pe El şi ai privegheat întru poruncile Lui şi făcându-te numărat cu fiii darului, te-ai învrednicit de mărirea cea veşnică, de Dumnezeu cugetătorule, Sfinte prea cuvioase Ioan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Suindu-te pe scara virtuţilor, cu adevărat ai văzut slava lui Dumnezeu cea de necuprins cu mintea şi luminându-ţi-se cugetul şi inima cu dumnezeiasca strălucire a Duhului, te-ai arătat cu totul luminat ca soarele, luminând pe mulţi în viaţa ta, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Singură tu, Maica lui Dumnezeu, ai fost cu adevărat pricină a mântuirii noastre, ca ceea ce ai născut cuTrup pe Făcătorul şi Ziditorul, din prea curatele tale sângiuri, prin care s-au sfărâmat porţile morţii şi s-a dăruit oamenilor viaţă.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neapusă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul? Ci, mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe un miel fără de răutate hrănit la verdeaţa sihăstriei, te-a primit pe tine Păstorul cel mare, în Curţile cele veşnice, fericite Ioan şi te-ai arătat în numărul oilor celor de-a dreapta, cuvioase părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tare ai răbdat, părinte, greutatea şi arşiţa zilei, bine lucrând via virtuţilor celor dumnezeieşti. Pentru aceea ţi-ai luat plata cea cuvenită la apusul adormirii tale din viaţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe temeiul poruncilor ai zidit, părinte, turn înalt, prin care ai şi zburat către Însăşi Bunătatea cea desăvârşită şi pe cât ai putut, văzând pe Cel ce este cu adevărat Iubitor de suflete, din tot sufletul L-ai urmat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind omorât de boldul călcării de poruncă şi zăcând jos, ridică-mă, Fecioară, tu care ai născut Viaţa cea nemuritoare, pe Mântuitorul lumii şi Izbăvitorul şi Împăratul şi mă îndreptează, prea curată, către Lumină.

Cântarea a 6-a

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu picăturile lacrimilor tale ai uscat noianul patimilor şi toată puterea cea fără tărie a vrăjmaşului celui înţelegător ai înecat-o, fericite Ioan, întărindu-te pe tine Hristos.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hristos, Împăratul cel nemuritor, ca pe nişte aur curat încercat cu focul sihăstriei te-a pus pe tine în vistieriile cele nestricăcioase ale vieţii veşnice, pururea pomenite părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca o grădină peste tot bine înflorită şi roditoare te-ai arătat cu adevărat, adăpându-te bine cu curgerile lacrimilor şi ai adus Ziditorului roadă cu miros de mir, cuvioase Ioan.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu dreaptă credinţă să lăudăm pe Maria cea prea curată, locaşul lui Dumnezeu cel cu adevărat cinstit şi dumnezeiesc, primind pe Cel Neîncăput şi Necuprins.

Irmosul: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă dintru adâncul răutăţilor. Căci către Tine am strigat şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Împodobindu-ţi viaţa cu înfrânarea şi omorându-ţi trupul, ai biruit asuprelile vrăjmaşilor, prea fericite părinte şi ca un vrednic ai ajuns către Viaţa cea fără de întristare şi veşnică, pentru care roagă-te, prea cuvioase părinte Ioan, să ne mântuim noi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Din Iudeea venind tinerii...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având în cuget venirea cea de a doua a lui Hristos, ai lepădat somnul nepurtării de grijă de la ochii sufletului, înţelepte şi priveghind strigai: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din pruncie ai ales partea cea bună, părinte înţelepte, a sluji Domnului şi a săvârşi întru frică îndreptările Lui, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Depărtându-te de legăturile trupului, ai purtat grijă de suflet, slujind Domnului cu cuget curat, părinte Ioan şi pururea strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Doamnă a lumii, Ceea ce ne-ai născut nouă pe Domnul Întrupat, miluieşte sufletul meu cel stăpânit de multe păcate grele, ca să te fericesc, binecuvântată prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori tiranul haldeilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu bună cuviinţă moştenind, ca pe un cojoc, darul păstorului tău celui lăudat, prea cuvioase părinte Ioan, cu acela ai stricat noianul desfătărilor şi scăpând neînecat, te-ai arătat împreună cetăţean cu îngerii, cu care strigi: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dreaptă credinţă asemănându-te Domnului celui Preabun, care a sărăcit pentru noi, părinte Ioan, căci nu ai avut avere, întocmai ca păsările şi ai câştigat avuţia bunurilor celor veşnice, cântând: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Harul cel curat al Duhului şălăşluind în sufletul tău şi-a zidit inima ta curată şi duh drept a înnoit în cele dinlăuntrul tău. Pentru aceea şi vieţuind cu vieţuire curată, părinte Ioan, strigai: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind sfinţită cu Duhul, Născătoare de Dumnezeu prea curată, cu adevărat ai primit în pântece pe Fiul Cel fără de început şi veşnic, care S-a Întrupat dintru tine, spre binecuvântarea celor ce cu credinţă strigă: tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţii vecii.

De şapte ori tiranul haldeilor a ars cuptorul nebuneşte pentru cinstitorii de Dumnezeu. Iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului a strigat: tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu plugul rugăciunilor ogorând brazdele sufletului tău, părinte Ioan, ai aruncat într-însul seminţele virtuţilor cele de dreaptă credinţă şi purtătoare de viaţă. Pentru aceea ai secerat spicul înmulţit al tămăduirilor celor cuvenite lui Dumnezeu, prin care hrăneşti pe cei ce te laudă, purtătorule de Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sihăstreşte săvârşind călătoria şi credinţa păzind-o, fericite, fiind plin de vârstă duhovnicească, cu adevărat ai primit de la Hristos cununa dreptăţii, cugetătorule de Dumnezeu şi acum te odihneşti în corturile drepţilor, prea luminate, pururea pomenite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca într-o căruţă de virtuţi cu patru cai te-ai suit, prea fericite şi ca alt Ilie te-ai înălţat către cer, părinte înţelepte şi locuieşti cu cuvioşii, lăsându-ţi pe pământ trupul cel mult pătimitor vistierie de tămăduiri celor ce te cinstesc şi este demonilor alungare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fiind lepădaţi din petrecerea cea cerească şi căzând cu ticăloşie la moarte, iarăşi ne-ai chemat, prea curată, făcându-te Maică Mântuitorului şi ne-ai învrednicit a ne

întoarce înapoi la moştenirea cea dintâi. Pentru aceasta pe tine, Maică a lui Dumnezeu, neîncetat te mărim.

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au uimit, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ca cel ce ai îngropat cursele cele viclene ale demonilor, cu multă nevoinţă şi cu rugăciuni, zăcând mort în mormânt ai rămas neputrezit, părinte. Pentru aceea bucurându-ne întru veselia inimii, prăznuim sfântă pomenirea ta, slăvind pe Hristos.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Mulţimea credincioşilor se veseleşte, Născătoare de Dumnezeu, chemând totdeauna numele tău şi cu dragoste mărindu-ţi înălţările, că tu eşti laudă şi ajutătoare şi ocrotitoare de neruşinat, tuturor celor ce cu credinţă te cinstesc pe tine, Fecioară.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Mieluşeaua cea prea curată văzind pe Mieluşelul său mort, întins pe Cruce, striga: Fiul meu Cel împreună fără început cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această de negrăit a Ta rânduială? Prin care ai mântuit zidirea cea înţeleaptă a prea curatelor Tale mâini.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea cuviosului Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul

Latura Decapoliei altădată era împărţită în două. Cea aproape de Galileea, în Palestina, care se pomeneşte de Sfântul evanghelist Matei, zicând: "După Dânsul au mers multe popoare din Galileea şi din cele zece cetăţi"; iar alta, cea mai de pe urmă, o mică latură în pământul Isauriei, care se numea tot Decapolia. Dintr-acea Decapolie a Isauriei a fost cuviosul Grigorie, învăţătorul acestui cuvios Ioan, a cărui pomenire se face acum.

Acest Sfânt Ioan, din tinereţe lăsând lumea şi iubind pe Hristos, a mers la cel mai sus pomenit învăţător Grigorie Decapolitul şi de dânsul a fost tuns în rânduiala monahicească. Apoi petrecea cu el, nevoindu-se în toate şi bine plăcând lui Dumnezeu, a ajuns în atât de mare smerenie şi ascultare şi în aşa sârguinţă spre tot lucrul bun, încât singur învăţătorul lui, Sfântul Grigorie, se bucura de el şi slăvea pe Dumnezeu.

Iar când rău credinciosul împărat Leon armeanul, a înnoit eresul luptării de icoane şi a ridicat prigonire asupra Bisericii lui Hristos, în acea vreme acest cuvios Ioan a mers în Bizanţ, pe lângă Sfântul Grigorie învăţătorul său, împreună şi cu Sfântul Iosif, scriitorul de cântări. Apoi umblând prin cetate, întărea pe cei dreptcredincioşi ca să stea în dreptcredincioasa mărturisire. După aceea Iosif a fost trimis la Roma, la care n-a ajuns, pentru că a căzut în mâna ereticilor şi la Creta a fost ţinut în legături. Iar cuviosul Grigorie Decapolitul, după trimiterea lui Iosif s-a mutat către Domnul. Dar cuviosul Ioan, rămânând în Bizanţ, se nevoia în ostenelile cele obişnuite, nu numai pentru a sa mântuire, ci şi pentru a celorlalţi.

Sfântul Iosif, scriitorul de cântări, Sfântul Grigorie Decapolitul şi Sfântul Ioan

După câtăva vreme, liberându-se fericitul Iosif din legături şi întorcându-se în Bizanţ, cuviosul Ioan s-a dus către Domnul, ca să-şi ia plata pentru ostenelile sale, şi a fost îngropat de mâinile lui Iosif, lângă mormântul Sfântului Grigorie, părintele său.

După aceea, s-a mutat în alt loc, despre care în viaţa Sfântului Iosif scriitorul de cântări, se scrie astfel: ***"Iosif, intrând în cetate, n-a găsit între cei vii pe iubitul său părinte, pe Sfântul Grigorie Decapolitul, căci se dusese către Domnul. A văzut numai pe fericitul Ioan ucenicul lui şi a plâns mult după părintele său Grigorie, căci nu s-a învrednicit să-l vadă iarăşi viu. Şi a petrecut lângă mormântul aceluia, împreună cu părintele Ioan, dar nu după multă vreme s-a dus şi Ioan către Domnul şi l-a îngropat Iosif aproape de Sfântul Grigorie. După aceea, cuviosul Iosif s-a mutat în alt loc. Şi era acel loc afară din cetate, deosebit***

şi liniştit, nu departe de biserica Sfântului Ioan Gură de Aur, unde sălăşluindu-se, a zidit o biserică în numele arhiereului lui Hristos, Nicolae şi a mutat acolo moaştele amânduror părinţilor, ale lui Grigorie şi Ioan".